

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

13 St-291/16-82
Ref. 43 Pž-970/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja, i Kristine Saganić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GEODETSKI ZAVOD, Zavod za projektiranje i izvođenje geodetskih radova d.d. u stečaju, OIB 80480339029, Osijek, L. Jagera 4, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika DOMAGOJA REŠETARA, odvjetnika u Osijeku, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Pilon Vedlin, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Rešetar & partneri u Osijeku, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-291/16-53 od 19. prosinca 2016., u sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2017.

riješio je

Odbija se se žalba Domagoja Rešetara kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-291/16-53 od 19. prosinca 2016. u točki 1. izreke u dijelu kojim je utvrđena tražbina odvjetnika Domagoja Rešetara u iznosu od 10.000,00 kn kao tražbina II. višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

Pobijanim, u izreci označenim rješenjem u točki 1. izreke prvostupanjski sud je kao tražbinu II. višeg isplatnog reda pod rednim brojem 22. utvrdio prijavljenu tražbinu Domagoja Rešetara, odvjetnika, u iznosu od 10.000,00 kn kao prijavljenu tražbinu stečajnog vjerovnika koju je stečajni upravitelj u cijelosti priznao.

U obrazloženju se navodi da se sukladno odredbi članka 263. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) navedena tražbina smatra utvrđenom jer ju je stečajni upravitelj priznao, a ni jedan od vjerovnika nazočnih na ispitnom ročištu održanom 14. prosinca 2016. je nije osporio.

Protiv takvog rješenja, žalbu je podnio vjerovnik Domagoj Rešetar. U žalbi ukazuje na svoj podnesak od 9. rujna 2016. kojim je obavijestio stečajnog upravitelja dužnika Zlatka Markasovića o svojim tražbinama koje predstavljaju obveze stečajne mase. On je naime, sukladno Ugovoru o nagradi od 27. siječnja 2016. kojeg je sklopio s Gedetskim zavodom d.d. u stečaju, u postupku koji je pravomoćno okončan pred Trgovačkim sudom u Zagrebu presudom poslovni broj P-6056/05, protiv točke II. izreke presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5458/14-6 od 12. studenog 2015. podnio reviziju, za podnošenje koje ima pravo na nagradu koja, budući da se radi o radnji zastupanja koja je

E-agl.pl. 7. 4. 2017.

izvršena posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka, pa prema odredbi članka 156. stavak 1. točka 2. SZ-a predstavlja obvezu stečajne mase. Ukazuje i na činjenicu da je dopisom od 9. rujna 2016. ukazao i na članak III. Ugovora o nagradi kojim se u slučaju vraćanja predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-6056/05 na ponovno suđenje te pravomoćnog uspjeha u tom sporu (ili u slučaju izvansudske nagodbe), stečajni dužnik obvezao isplatiti mu 20% od iznosa koji se poluči po toj pravomoćnoj presudi, ovršnom rješenju ili nagodbi, koji iznos čini glavnicu s kamatom, uvećano za PDV, sukladno članku II. Ugovora o nagradi, naglasivši da iz pobijanog rješenja nije jasna sudbina te njegove tražbine te da u svakom slučaju nije jasno je li ta njegova tražbina osporena, te ako je osporena, smatra da je u tom slučaju trebao biti upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti te tražbine. Naglašava da je u svom dopisu od 9. rujna 2016. naveo da isto potraživanje prijavljuje kao tražbinu stečajnog vjerovnika samo opreza radi, podredno, ukoliko opisana tražbina ne bi bila utvrđena kao obveze stečajne mase, u koju svrhu je u privitku svog podneska od 9. rujna 2016. dostavio ispunjeni obrazac prijave. Stoga predlaže uvažiti žalbu, rješenje u pobijanom dijelu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Stečajni upravitelj Boja Stanković je odgovorila na žalbu.

U odgovoru na žalbu Boja Stanković navodi da je u ovom stečajnom postupku rješenjem suda od 19. srpnja 2016. za stečajnog upravitelja bio imenovan Zlatko Markasović iz Osijeka, koji je rješenjem od 10. studenog 2016. razriješen te dužnosti i za stečajnog upravitelja je imenovana ona, te je od Zlatka Markasovića preuzela prijave tražbina stečajnih vjerovnika, među kojima i prijavu tražbine odvjetnika Domagoja Rešetara, ali ne i dopis žalitelja od 9. rujna 2016., o kojem nije imala nikakvog saznanja, a kako u trenutku ispitivanja tražbina nije znala da se u konkretnom slučaju radi o tražbini vjerovnika stečajne mase, s prijavom tražbine je postupila kao da se radi o prijavi stečajnog vjerovnika. Imajući sve to u vidu smatra da iznos od 10.000,00 kn nije ni trebalo prijavljivati kao potraživanje stečajnog vjerovnika, nego se trebalo obratiti stečajnom upravitelju radi ispunjenja obveze i zahtijevati prisilno ostvarenje te tražbine, dok u odnosu na tražbinu u postotku od iznosa koji se poluči po pravomoćnoj presudi ističe da ta tražbina nije dospjela, pa prema tome još ne postoji ni kao tražbina stečajnog vjerovnika ni kao tražbina stečajne mase. Predlaže predmetno rješenje u pobijanom dijelu preinačiti na način da se prijava tražbine Domagoja Rešetara odbaci kao nedopuštena te u tom smislu prvostupanjskom sudu naloži ispravak tablice stečajnih vjerovnika II. višeg isplatnog reda.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući navedeno rješenje u pobijanom dijelu, na temelju odredbe članka 365. stavak 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s člankom 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Žalitelj ne ukazuje na bitne povrede odredaba parničnog postupka, a po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud ni u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja ni

prilikom njegovog donošenja nije počinio ni jednu bitnu povredu postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Odredbom članka 257. SZ-a propisano je da se tražbine stečajnih vjerovnika utvrđuju na način da stečajni vjerovnici na propisanom obrascu stečajnom upravitelju podnose prijave kojima prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi odnosno kojima se dokazuje, na temelju čega je, prema odredbi članka 259. SZ-a, stečajni upravitelj dužan na propisanom obrascu sastaviti tablicu prijavljenih tražbina s podacima navedenim u članku 257. SZ-a koja se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasne ploče sudova nakon isteka roka za prijavu tražbina, a najkasnije osam dana prije održavanja ispitnog ročišta, s tim da se prijave tražbina i isprave izlažu u pisarnici suda na uvid sudionicima nakon isteka roka za prijavu tražbina, a najkasnije osam dana prije održavanja ispitnog ročišta.

Prema odredbi članka 260. SZ-a na ispitnom ročištu prijavljene se tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, stečajni upravitelj je dužan određeno se očitovati priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu, nakon čega se osporene tražbine moraju posebno raspraviti.

Prema odredbi članka 263. SZ-a tražbina se smatra utvrđenom ako je na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj i ne ospori stečajni vjerovnik, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno.

Prema odredbi članka 264. SZ-a prvostupanjski sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i redu odnosno tko je tražbinu osporio.

Na temelju tablice ispitanih tražbina prvostupanjski sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine (članak 265. stavak 1. SZ-a).

Iz spisa je vidljivo da je žalitelj 9. rujna 2016. u skladu s odredbom članka 257. SZ-a, na propisanom obrascu s propisanim sadržajem, uz dostavu potrebnih priloga, podnio prijavu tražbine kao stečajni vjerovnik, da je tu prijavu stečajni upravitelj uvrstio u tablicu prijavljenih tražbina, da je njegova tražbina u iznosu od 10.000,00 kn na ispitnom ročištu 14. prosinca 2016. ispitana i da ju je stečajni upravitelj priznao kao tražbinu II. višeg isplatnog reda, nakon čega je punomoćnica vjerovnika odvjetnika Domagoja Rešetara izjavila da on nije prijavio tražbinu kao vjerovnik II. višeg isplatnog reda nego kao vjerovnik ostalih obveza stečajne mase, kao i da je prijavio viši iznos od priznatog iznosa, na što je stečajna upraviteljica odgovorila da ostaje kod tvrdnje da mu je priznat iznos prema prijavi kao vjerovniku II. višeg isplatnog reda.

S obzirom na to da žalitelj nije imao nikakve primjedbe na tablicu prijavljenih tražbina koja je bila objavljena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova ni na prijave tražbina i isprave izložene u pisarnici suda na uvid sudionicima nakon isteka roka za prijavu tražbina, da žaliteljeva punomoćnica, iako je na ispitnom ročištu izjavila da on tražbinu nije prijavio kao stečajni vjerovnik, nije povukla prijavu odnosno nije od te prijave odustala, a stečajni upravitelj se o tražbini izjasnio tako da ju je priznao, prvostupanjski sud nije imao drugu mogućnost nego sastaviti tablicu u koju je uvrstio navedenu tražbinu, i na temelju te tablice,

kako mu to nalaže odredba članka 265. stavak 1. SZ-a, donio pobijano rješenje, kojim je utvrdio u kojem iznosu i kojem isplatnom redu je tražbina stečajnog vjerovnika Domagoja Rešetara utvrđena.

U obrazloženju rješenja je jasno navedeno da je na ispitnom ročištu stečajni upravitelj dao izjašnjenje o prispjelim tražbinama, prema njihovim iznosima i isplatnim redovima, da je stečajni upravitelj sastavio tablicu ispitanih tražbina u koju je za svaku prijavljenu tražbinu unijet podatak o tome u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i redu, što je sve u skladu s provedenim radnjama i ispravama u spisu, što žalitelj ni ne spori.

Činjenica da je pobijanim rješenjem utvrđeno da je Domagoj Rešetar prijavio tražbinu u iznosu od 10.000,00 kn koja je u cijelosti utvrđena kao tražbina II. višeg isplatnog reda, a da je u prijavi Domagoj Rešetar naveo da prijavljuje i tražbinu u iznosu od + 20% od iznosa koji se poluči po pravomoćnoj presudi, nije relevantna za odluku o osnovanosti žalbe protiv pobijanog rješenja jer tu tražbinu stečajni upravitelj nije uvrstio u tablicu iz članka 259. SZ-a, pa je ni sud nije mogao uvrstiti u tablicu ispitanih tražbina iz članka 264. SZ-a, slijedom čega ona nije, a nije ni mogla ni trebala biti predmet pobijanog rješenja.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je svoje postupanje u vezi tog dijela prijave obrazložio navodom da to nije tražbina stečajnog vjerovnika jer u trenutku otvaranja stečaja nije dospjela, a nije ni tražbina vjerovnika stečajne mase jer još uvijek nije dospjela, a kako nije novčano kvantificirana ne može se ni ispitivati.

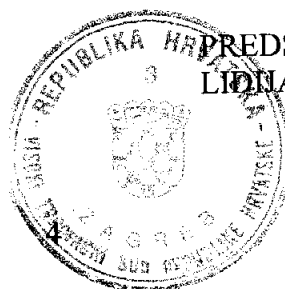
Glede žalbenog navoda da iz pobijanog rješenja nije jasna sudbina njegove tražbine „20% od iznosa koji se poluči po toj pravomoćnoj presudi, ovršnom rješenju ili nagodbi, koji iznos čini glavnica s kamatom, uvećano za PDV“ te da u svakom slučaju nije jasno je li ta njegova tražbina osporena, te ako je osporena, da je u tom slučaju trebao biti upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti te tražbine, napominje se da ovaj sud u suštini prihvaća stav stečajnog upravitelja izražen u odgovoru na žalbu da to nije tražbina stečajnog vjerovnika ni tražbina vjerovnika stečajne mase, da u vrijeme otvaranja stečaja nije dospjela i da se, kako nije novčano kvantificirana, ne može ni ispitivati. Kako nema dvojbe da se radi o ostalim obvezama stečajne mase, za koje se ne sastavlja posebna tablica, nego se namiruju redom kojim dospijevaju (članak 154. SZ-a), ako ta tražbina ne bude namirena kad bude dospjela, žalitelj će radi njenog ostvarenja biti ovlašten podnijeti kondemnatornu tužbu i ostvariti prisilnu ovrhu.

Slijedom iznijetog, žalbu stečajnog vjerovnika Domagoja Rešetara je valjalo odbiti kao neosnovanu i pobijano rješenje u točki 1. izreke kojim je utvrđena njegova tražbina u iznosu od 10.000,00 kn kao tražbina II. višeg isplatnog reda na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a potvrditi.

U Zagrebu 28. veljače 2017.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

PREDSJEDNIK VIJEĆA
LIDIA TOMLJENović, v.r.